

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเปิดรับสื่อระหว่างกลุ่มมารดาของเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติกับกลุ่มที่มีภาวะทพโภชนาการในอาคารสงเคราะห์ดินแดง" แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น ๓ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ ลักษณะทั่วไปของกลุ่มมารดา

ตอนที่ ๒ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของกลุ่มมารดาในการรับสารทั่วไป สารเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก และการนำสารเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กไปปฏิบัติ

ตอนที่ ๓ การทดสอบสมมุติฐานต่อไปนี้

๑. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลในการรับสารทั่วไประหว่างกลุ่มมารดาของเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติ กับกลุ่มที่มีภาวะทพโภชนาการตามลักษณะพฤติกรรมดังนี้

๑.๑ การเคยเปิดรับสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลในการรับสารทั่วไประหว่างกลุ่มมารดาแตกต่างกัน

๑.๒ ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลในการรับสารทั่วไประหว่างกลุ่มมารดาแตกต่างกัน

๑.๓ การใช้เวลาในการเปิดรับสื่อมวลชน และสื่อบุคคลในการรับสารทั่วไประหว่างกลุ่มมารดาแตกต่างกัน

๒. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ในการรับสารเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กระหว่างกลุ่มมารดาของเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติกับกลุ่มที่มีภาวะทพโภชนาการแตกต่างกันตามลักษณะพฤติกรรมดังนี้

๒.๑ การเคยรับสารเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กผ่านสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ระหว่างกลุ่มมารดาแตกต่างกัน

๒.๒ ความบ่อยครั้งในการรับสารเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กระหว่างกลุ่มมารดาผ่านสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลแตกต่างกัน

๓. การเคยนำสารเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กไปปฏิบัติจากการใช้สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลระหว่างกลุ่มมารดาของเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติกับกลุ่มที่มีภาวะทพโภชนาการแตกต่างกัน

ตอนที่ ๑ ลักษณะทั่วไปของกลุ่มมารดา (ตารางที่ ๑-๔ ภาคผนวก ก.)

๑. อายุมารดาเด็ก มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทพโภชนาการส่วนใหญ่ (๖๕.๒%) มีอายุอยู่ในช่วง ๒๐-๓๐ ปี

๒. เพศเด็ก เด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติ ๗๒ คน เป็นเพศชาย ๒๔ คน (๓๔.๕%) เพศหญิง ๔๘ คน (๖๕.๕%) ส่วนเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะทพโภชนาการ ๔๓ คน เป็นเพศชาย ๒๓ คน (๕๓.๕%) เพศหญิง ๒๐ คน (๔๖.๕%) ผลที่พบปรากฏว่า เด็กวัยก่อนเรียนที่พบส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง

๓. อายุเด็ก เด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทพโภชนาการจำนวนสูงสุด (๒๕.๒%) มีอายุอยู่ในช่วง ๑๒-๒๔ เดือน และ ๓๗-๔๔ เดือน

๔. การศึกษาของบิดาเด็ก บิดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทพโภชนาการส่วนใหญ่ (๖๗.๕%) จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา (ป.๔-ป.๗)

๕. การศึกษาของมารดาเด็ก มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทพโภชนาการส่วนใหญ่ (๖๗.๕%) จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา (ป.๔-ป.๗)

๖. รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน ครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทพโภชนาการในระดับรายได้น้อยกว่า ๓,๐๐๐ บาท (๔๑.๗%) มีจำนวนเท่ากับระดับรายได้ ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท (๔๑.๗%)

๗. อาชีพของบิดาเด็ก บิดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทุพโภชนาการ ส่วนใหญ่ (๕๖.๕ %) มีอาชีพรับจ้าง

๘. อาชีพของมารดาเด็ก มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทุพโภชนาการ ส่วนใหญ่ (๕๓.๔ %) มีอาชีพทำงานบ้าน

ตอนที่ ๒ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของกลุ่มมารดา (ตารางที่ ๔-๑๐๕ ภาคผนวก ก.)

๑. สารทั่วไป จำแนกออกตามสื่อต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ สื่อมวลชน

หนังสือพิมพ์ มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทุพโภชนาการ ส่วนใหญ่ (๗๓.๐ %) เคยอ่านหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ที่มารดาส่วนใหญ่ (๘๔.๕ %) อ่านบ่อยที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มารดาจำนวนสูงสุด (๓๒.๑ %) อ่านหนังสือพิมพ์นาน ๆ ครั้ง มารดาส่วนใหญ่ (๘๗.๗ %) ให้เหตุผลในการอ่านหนังสือพิมพ์คือ อยากรู้ข่าว มารดาส่วนใหญ่ (๖๔.๐ %) ได้หนังสือพิมพ์มาอ่านโดยวิธีซื้อมาอ่าน มารดาจำนวนสูงสุด (๓๘.๑ %) มีช่วงเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่แน่นอน สถานที่ที่มารดาส่วนใหญ่ (๘๑.๐ %) ใช้อ่านหนังสือพิมพ์บ่อยที่สุดคือที่บ้าน มารดาส่วนใหญ่ (๗๓.๔ %) ใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์โดยเฉลี่ยต่อวันน้อยกว่า ๑ ชั่วโมง ประเภทเนื้อหาในหนังสือพิมพ์ที่มารดาส่วนใหญ่ (๘๔.๓ %) ชอบอ่านที่สุดคือ ประเภทข่าวและสาระทั่วไป มารดาส่วนใหญ่ (๖๐.๐ %) ในกลุ่มที่ไม่อ่านหนังสือพิมพ์นั้นให้เหตุผลว่าอ่านไม่ออก

วิทยุ มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทุพโภชนาการส่วนใหญ่ (๗๘.๓ %) เคยฟังวิทยุ มารดาจำนวนสูงสุด (๔๐.๐ %) ฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย มารดาจำนวนสูงสุด (๔๗.๘ %) ฟังวิทยุทุกวัน มารดาจำนวนสูงสุด (๔๘.๔ %) มีวิทยุในบ้านและส่วนใหญ่ (๘๕.๔ %) มี ๑ เครื่อง มารดาจำนวนสูงสุด (๓๖.๗ %) ฟังวิทยุบ่อยที่สุดในช่วงเวลาก่อน ๘.๐๐ น. สถานที่ที่มารดาเกือบทุกคน (๘๗.๘ %) ใช้ฟังวิทยุบ่อยที่สุดคือที่บ้าน มารดาจำนวนสูงสุด (๔๓.๓ %) ใช้เวลาฟังวิทยุโดยเฉลี่ยต่อวันน้อยกว่า ๑ ชั่วโมง ประเภทรายการวิทยุที่มารดาส่วนใหญ่ (๕๕.๖ %) ชอบฟังมากที่สุดคือ ประเภทบันเทิง มารดาจำนวนสูงสุด (๕๑.๗ %) ในกลุ่มที่ไม่ฟังวิทยุนั้นให้เหตุผลว่าไม่มีเวลาฟัง

โทรทัศน์ มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทุพโภชนาการเกือบทุกคน (๔๕.๗ %) เคยดูโทรทัศน์ มารดาส่วนใหญ่ (๙๐.๐ %) ดูสถานีโทรทัศน์ช่อง ๗ บ่อยที่สุด มารดาส่วนใหญ่ (๘๒.๗ %) ดูโทรทัศน์ทุกวัน เหตุผลที่ดูคือ เพื่อความบันเทิง (๗๕.๕ %) มารดาเกือบทุกคน (๘๙.๑ %) มีโทรทัศน์ในบ้านจำนวน ๑ เครื่อง (๙๒.๗ %) มารดาจำนวนสูงสุด (๔๙.๑ %) ดูโทรทัศน์มากที่สุดในวันเสาร์ มารดาส่วนใหญ่ (๕๒.๗ %) ดูโทรทัศน์บ่อยที่สุดในช่วงระหว่างเวลา ๑๗.๐๐-๒๑.๐๐ น. สถานที่ที่มารดาเกือบทุกคน (๘๘.๒ %) ใช้ดูโทรทัศน์บ่อยที่สุดคือที่บ้าน มารดาจำนวนสูงสุด (๓๔.๕ %) ใช้เวลาดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ยต่อวันระหว่าง ๑-๓ ชั่วโมง ประเภทรายการโทรทัศน์ที่มารดาส่วนใหญ่ (๘๔.๕ %) ชอบดูมากที่สุดคือประเภทบันเทิง เหตุผลของมารดาที่ไม่ดูโทรทัศน์นั้น กลุ่มมารดาเด็กปกติให้เหตุผลว่าไม่มีโทรทัศน์ (๕๐.๐ %) ส่วนกลุ่มมารดาเด็กทุพโภชนาการให้เหตุผลว่าไม่มีเวลาดู (๕๐.๐ %)

๑.๒ สื่อเฉพาะกิจ

สิ่งพิมพ์ มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทุพโภชนาการส่วนใหญ่ (๖๑.๗ %) ไม่เคยอ่านสิ่งพิมพ์ มารดาจำนวนสูงสุด (๓๔.๔ %) ให้เหตุผลที่ไม่อ่านว่าไม่ชอบอ่าน มารดาที่เคยอ่านสิ่งพิมพ์ส่วนใหญ่ (๗๙.๑ %) อ่านสิ่งพิมพ์ประเภทเบ็ดเตล็ด เช่น ขวัญเรือน โลกคารา คู่สร้างคู่สม สาวสวย ฯลฯ มารดาจำนวนสูงสุด (๔๗.๒ %) อ่านสิ่งพิมพ์นาน ๆ ครั้ง (วัดจากสิ่งพิมพ์เพียงเล่มหนึ่งเล่มใดเท่านั้น) มารดาส่วนใหญ่ (๖๓.๖ %) ได้สิ่งพิมพ์มาอ่านโดย วิชาชีพซื้อมาอ่าน สถานที่ที่มารดาส่วนใหญ่ (๗๗.๓ %) ใช้อ่านสิ่งพิมพ์บ่อยที่สุดคือที่บ้าน มารดาส่วนใหญ่ (๕๙.๑ %) ชอบลักษณะสิ่งพิมพ์ที่มีเรื่องน่าสนใจ

๑.๓ สื่อบุคคล

ญาติ มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทุพโภชนาการเกือบทุกคน (๘๕.๗ %) เคยพูดคุยกับญาติ มารดาจำนวนสูงสุด (๕๐.๐ %) พูดคุยกับญาติทุกวัน มารดาจำนวนสูงสุด (๔๘.๒ %) มีช่วงเวลาพูดคุยกับญาติไม่เป็นเวลา มารดาส่วนใหญ่ (๕๔.๓ %) ใช้เวลาในการพูดคุยกับญาติโดยเฉลี่ยต่อวันน้อยกว่า ๑ ชั่วโมง เรื่องที่มารดาส่วนใหญ่ (๕๖.๔ %) ชอบพูดคุยกับญาติคือ ชีวิตความเป็นอยู่ในแฟลต

เพื่อนบ้าน มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทพโภชนาการ
เกือบทุกคน (๘๘.๑ %) เคยพูดคุยกับเพื่อนบ้าน มารดาจำนวนสูงสุด (๔๑.๒ %) พูดคุยกับ
เพื่อนบ้านทุกวัน มารดาส่วนใหญ่ (๕๑.๘ %) มีช่วงเวลาพูดคุยกับเพื่อนบ้านไม่เป็นเวลา
มารดาส่วนใหญ่ (๖๕.๕ %) ใช้เวลาในการพูดคุยกับเพื่อนบ้านโดยเฉลี่ยต่อวันน้อยกว่า ๑ ชั่วโมง
มารดาจำนวนสูงสุด (๔๖.๐ %) ชอบพูดคุยกับเพื่อนบ้านในเรื่องข่าวทั่ว ๆ ไป

อาสาสมัครโครงการฯ มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะ
ทพโภชนาการส่วนใหญ่ (๘๐.๐ %) เคยพูดคุยกับอาสาสมัครโครงการฯ มารดาส่วนใหญ่
(๕๓.๓ %) พูดคุยกับอาสาสมัครโครงการฯ นาน ๆ ครั้ง มารดาส่วนใหญ่ (๕๔.๓ %) มี
ช่วงเวลาพูดคุยกับอาสาสมัครโครงการฯ ไม่เป็นเวลา มารดาเกือบทุกคน (๘๓.๔ %) ใช้
เวลาในการพูดคุยกับอาสาสมัครโครงการฯ โดยเฉลี่ยต่อวัน น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง มารดาส่วน
ใหญ่ (๗๒.๒ %) ชอบพูดคุยกับอาสาสมัครโครงการฯ ในเรื่องการเลี้ยงดูเด็ก

เจ้าหน้าที่โครงการฯ มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะ
ทพโภชนาการส่วนใหญ่ (๘๘.๗ %) เคยพูดคุยกับเจ้าหน้าที่โครงการฯ : มารดาส่วนใหญ่
(๕๗.๘ %) พูดคุยกับเจ้าหน้าที่โครงการฯ นาน ๆ ครั้ง มารดาจำนวนสูงสุด (๔๘.๐ %) มี
ช่วงเวลาพูดคุยกับเจ้าหน้าที่โครงการฯ ระหว่างเวลา ๘.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. มารดาส่วนใหญ่
(๘๘.๑ %) ใช้เวลาในการพูดคุยกับเจ้าหน้าที่โครงการฯ โดยเฉลี่ยต่อวันน้อยกว่า ๑ ชั่วโมง
เรื่องที่มารดาเกือบทุกคน (๘๑.๘ %) ชอบพูดคุยกับเจ้าหน้าที่โครงการฯ คือการเลี้ยงดูเด็ก

บุคคลอื่น ๆ มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทพโภชนา
การส่วนใหญ่ (๗๖.๕ %) ไม่เคยพูดคุยกับบุคคลอื่น ๆ สำหรับมารดาที่เคยพูดคุยกับบุคคลอื่น ๆ
ส่วนใหญ่ (๗๐.๔ %) พูดคุยกับบุคคลอื่น ๆ นาน ๆ ครั้ง ช่วงเวลาที่มารดาส่วนใหญ่ (๗๔.๑ %)
พูดคุยกับบุคคลอื่น ๆ นั้นไม่เป็นเวลา มารดาเกือบทุกคน (๘๒.๐ %) ที่เคยพูดคุยกับบุคคลอื่น ๆ
ใช้เวลาพูดคุยกับบุคคลอื่น ๆ โดยเฉลี่ยต่อวันน้อยกว่า ๑ ชั่วโมง มารดาจำนวนสูงสุด
(๔๐.๐ %) ชอบพูดคุยกับบุคคลอื่น ๆ ในเรื่องข่าวทั่ว ๆ ไป

นอกจากนี้ ในการเลือกถามเรื่องราวภายในหรือภายนอกแพลตนั้น มารดาส่วนใหญ่
(๖๗.๓ %) เลือกถามเพื่อนบ้าน

๒. สารเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กและการนำสารเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กไปปฏิบัติ
 จำแนกออกตามสื่อต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ สื่อมวลชน

หนังสือพิมพ์ มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทุพโภชนาการส่วนใหญ่ (๗๑.๔ %) ไม่เคยอ่านพบเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กจากหนังสือพิมพ์ สำหรับมารดา (๒๘.๖ %) ที่เคยอ่านพบนั้น กลุ่มมารดาเด็กปกติอ่านพบจากคอลัมน์สุขภาพ ส่วนกลุ่มมารดาเด็กทุพโภชนาการอ่านพบจากคอลัมน์สุขภาพอย่างเดียว มารดาที่อ่านคอลัมน์ที่เคยพบ - เรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กจากหนังสือพิมพ์นั้น ส่วนใหญ่ (๘๓.๓ %) จะอ่านคอลัมน์นั้นนาน ๆ ครั้ง และมารดาที่เคยอ่านคอลัมน์นั้น ส่วนใหญ่ (๗๕.๐ %) เคยนำเรื่องทีอ่านไปปฏิบัติโดยส่วนใหญ่ (๖๖.๗ %) นำไปปฏิบัติด้วยตนเอง สำหรับมารดา (๒๕.๐ %) ที่ไม่เคยนำเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กไปปฏิบัตินั้น มารดาจำนวนสูงสุด (๕๐.๐ %) ให้เหตุผลว่าไม่สนใจ

วิทยุ มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทุพโภชนาการส่วนใหญ่ (๖๔.๔ %) ไม่เคยฟังเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กจากวิทยุ สำหรับมารดา (๓๕.๖ %) ที่เคยฟังนั้น ส่วนใหญ่ (๘๐.๐ %) ฟังพบเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กจากรายการสุขภาพ เช่น ปัญหาสุขภาพ ฯลฯ ในการฟังรายการสุขภาพนั้นมารดาส่วนใหญ่ (๘๔.๔ %) ฟังนาน ๆ ครั้ง มารดาส่วนใหญ่ (๘๔.๔ %) ที่เคยฟังเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กจากวิทยุนี้ เคยนำไปปฏิบัติโดยส่วนใหญ่ (๗๐.๔ %) นำไปปฏิบัติด้วยตนเอง สำหรับมารดา (๑๕.๖ %) ที่ไม่เคยนำเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กไปปฏิบัตินั้น กลุ่มมารดาเด็กปกติให้เหตุผลว่าจำไม่ได้และยากเกินไป ส่วนกลุ่มมารดาเด็กทุพโภชนาการนั้นให้เหตุผลว่าไม่สนใจ

โทรทัศน์ มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทุพโภชนาการส่วนใหญ่ (๕๖.๔ %) ไม่เคยดูเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กจากโทรทัศน์ สำหรับมารดา (๔๓.๖ %) ที่เคยดูนั้น กลุ่มมารดาเด็กปกติดูจากรายการสุขภาพ เช่น ปัญหาชีวิตและสุขภาพ หมอประจำบ้าน ฯลฯ และจากรายการเบ็ดเตล็ด เช่น แม่บ้าน น้องหนู ฯลฯ ส่วนกลุ่มมารดาเด็กทุพโภชนาการนั้นดูจากรายการสุขภาพอย่างเดียว ในการดูรายการที่เคยพบเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กจากโทรทัศน์ มารดาส่วนใหญ่ (๗๕.๒ %) ดูรายการนาน ๆ ครั้ง มารดาส่วนใหญ่ (๗๕.๒ %) ที่เคยดูเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กจากโทรทัศน์นั้น เคยนำไปปฏิบัติโดยส่วนใหญ่ (๖๘.๔ %) ปฏิบัติด้วยตนเอง สำหรับมารดา (๒๐.๘ %) ที่ไม่เคยนำ

เรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กไปปฏิบัตินั้น ส่วนใหญ่ (๖๖.๗ %) ให้เหตุผลว่าไม่สนใจ

๒.๒ สื่อเฉพาะกิจ

สิ่งพิมพ์ มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติ และที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทุพโภชนาการส่วนใหญ่ (๖๑.๔ %) เคยอ่านพบเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กจากสิ่งพิมพ์และมารดาส่วนใหญ่ (๕๔.๔ %) อ่านพบจากนิตยสารสุขภาพ เช่น แม่และเด็ก แม่บ้าน ใกล้เคียง ฯลฯ ในการอ่านนิตยสารสุขภาพนั้นมารดาส่วนใหญ่ (๔๘.๕ %) ติดตามอ่านนาน ๆ ครั้ง มารดาส่วนใหญ่ (๔๘.๕ %) เคยนำเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กที่อ่านพบจากนิตยสารสุขภาพไปปฏิบัติและส่วนใหญ่ (๗๐.๔ %) ปฏิบัติด้วยตนเอง สำหรับมารดา (๑๑.๑ %) ที่เคยนำเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กไปปฏิบัตินั้น ส่วนใหญ่ (๖๖.๗ %) ให้เหตุผลว่า ยากเกินไป

๒.๓ สื่อบุคคล ในเรื่องสารเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก เป็นการวิเคราะห์สื่อบุคคล ๑-๕ (ญาติ เพื่อนบ้าน อาสาสมัครโครงการฯ เจ้าหน้าที่โครงการฯ และบุคคลอื่น ๆ) รวมกัน เนื่องจากเป็นสื่อประเภทเดียวกัน และพิจารณาการรับสารเฉพาะเพียงเรื่องเดียวคือการเลี้ยงดูเด็ก ผลการวิเคราะห์มีดังนี้.-

มารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติและที่มีภาวะทุพโภชนาการ จำนวนสูงสุด (๔๓.๕ %) เลือกถามปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กจากเจ้าหน้าที่โครงการฯ รองลงมาคือ ญาติ (๒๐.๐%) ส่วนบุคคลที่ถูกเลือกน้อยที่สุดคือ อาสาสมัครโครงการฯ มารดาส่วนใหญ่ (๕๑.๓ %) เคยพูดคุยเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กกับบุคคลที่เลือก ส่วนความบ่อยในการพูดคุยเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กกับบุคคลที่เลือกนั้น มารดาส่วนใหญ่ (๗๒.๒ %) พูดคุยนาน ๆ ครั้ง มารดาส่วนใหญ่ (๕๐.๕ %) เคยนำความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กจากการพูดคุยกับบุคคลที่เลือกไปปฏิบัติในการนำไปปฏิบัติมารดาส่วนใหญ่ (๗๓.๗ %) ปฏิบัติด้วยตนเอง ส่วนมารดาที่ไม่เคยนำความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กจากการพูดคุยกับบุคคลที่เลือกไปปฏิบัตินั้น กลุ่มมารดาเด็กปกติให้เหตุผลว่าไม่มีเวลา ส่วนกลุ่มมารดาเด็กทุพโภชนาการให้เหตุผลว่ายากเกินไป

ตอนที่ ๓ การทดสอบสมมุติฐาน ต่อไปนี้ (ตารางที่ ๑๐๖ - ๑๒๒ ภาคผนวก ก.)

๓.๑ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจและสื่อบุคคลในการรับสารทั่วไประหว่างกลุ่มมารดาของเด็กรวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติกับกลุ่มที่มีภาวะทุพโภชนาการแตกต่างกันตามลักษณะพฤติกรรมดังนี้

๓.๑.๑ การเคยเปิดรับสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลในการรับสารทั่วไประหว่างกลุ่มมารดาของเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติกับกลุ่มที่มีภาวะทุพโภชนาการ ปรากฏผลว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ในการเปิดรับสื่อมวลชน ได้แก่ การเคยอ่านหนังสือพิมพ์ การเคยฟังวิทยุและการเคยดูโทรทัศน์ ในการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ การเคยอ่านสิ่งพิมพ์ และในการเปิดรับสื่อบุคคล ได้แก่ การเคยพูดคุยกับ ญาติ เพื่อนบ้าน อาสาสมัครโครงการฯ เจ้าหน้าที่โครงการฯ และบุคคลอื่น ๆ

๓.๑.๒ ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ในการรับสารทั่วไประหว่างกลุ่มมารดาของเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติกับกลุ่มที่มีภาวะทุพโภชนาการ ปรากฏผลว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ในเรื่องความบ่อยครั้ง ในการเปิดรับสื่อมวลชน ได้แก่ ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ ความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุ และความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์ ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ ความบ่อยครั้ง ในการอ่านสิ่งพิมพ์ และความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อบุคคล ได้แก่ ญาติ เพื่อนบ้าน อาสาสมัครโครงการฯ เจ้าหน้าที่โครงการฯ และบุคคลอื่น ๆ

๓.๑.๓ การใช้เวลาในการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคลในการรับสารทั่วไประหว่างกลุ่มมารดาของเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติกับกลุ่มที่มีภาวะทุพโภชนาการ ปรากฏผลว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ในเรื่องการใช้เวลาในการเปิดรับสื่อมวลชน ได้แก่ เวลาโดยเฉลี่ยต่อวันที่ใช้อ่านหนังสือพิมพ์ เวลาโดยเฉลี่ยต่อวันที่ใช้ฟังวิทยุ และเวลาโดยเฉลี่ยต่อวันในการดูโทรทัศน์ และการใช้เวลาในการเปิดรับสื่อบุคคล ได้แก่ เวลาโดยเฉลี่ยต่อวันในการพูดคุยกับ ญาติ เพื่อนบ้าน อาสาสมัครโครงการฯ เจ้าหน้าที่โครงการฯ และบุคคลอื่น ๆ

๓.๒ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลในการรับสาร เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กระหว่างกลุ่มมารดาของเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติกับกลุ่มที่มีภาวะทุพโภชนาการแตกต่างกันตามลักษณะพฤติกรรมดังนี้

๓.๒.๑ การเคยรับสารเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กผ่านสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ระหว่างกลุ่มมารดาของเด็กวัยก่อนเรียนที่มีภาวะปกติกับกลุ่มที่มีภาวะทุพโภชนาการ ปรากฏผลว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ในเรื่องการเคยรับสาร เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กผ่านสื่อมวลชน ได้แก่ การเคยอ่านพบ เรื่อง เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กจาก

หนังสือพิมพ์ การเคยฟัง เรื่อง เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กจากวิทยุและการ เคยดู เรื่อง เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กจากโทรทัศน์ การเคยรับสาร เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กผ่านสื่อเฉพาะกิจได้แก่ การเคย อ่านพบ เรื่อง เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กจากสิ่งพิมพ์ และการเคยรับสาร เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กผ่าน สื่อบุคคล ได้แก่การเคยพูดคุย เรื่อง เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กกับบุคคลที่เลือก

๓.๒.๒ ความบ่อยครั้งในการรับสาร เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กผ่านสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ระหว่างกลุ่มมารดาของเด็กวัยก่อน เรียนที่มีภาวะปกติกับกลุ่มที่มีภาวะ ทุพโภชนาการ ปรากฏผลว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ในเรื่อง ความบ่อยครั้งในการรับสาร เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กผ่านสื่อมวลชน ได้แก่ความบ่อยครั้งในการ อ่าน คอลัมน์ที่ เคยพบ เรื่อง เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กจากหนังสือพิมพ์ ความบ่อยครั้งในการฟังรายการ ที่เคยพบ เรื่อง เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กจากวิทยุ และความบ่อยครั้งในการดูรายการที่ เคยพบ เรื่อง เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กจากโทรทัศน์ ความบ่อยครั้งในการรับสาร เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กผ่านสื่อ เฉพาะกิจได้แก่ ความบ่อยครั้งในการติดตามอ่านสิ่งพิมพ์ที่ เคยอ่านพบ เรื่อง เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็ก และความบ่อยครั้งในการรับสาร เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กผ่านสื่อบุคคลได้แก่ ความบ่อยครั้งในการ พูดคุย เรื่อง เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กกับบุคคลที่เลือก

๓.๓ การเคยนำสาร เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กไปปฏิบัติจากการใช้สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลระหว่างกลุ่มมารดาของเด็กวัยก่อน เรียนที่มีภาวะปกติกับกลุ่มที่มีภาวะ ทุพโภชนาการ ปรากฏผลว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ในเรื่อง การเคยนำสาร เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กไปปฏิบัติจากการใช้สื่อมวลชนได้แก่ การเคยนำ เรื่อง เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กที่อ่านพบจากหนังสือพิมพ์ไปปฏิบัติ การเคยนำ เรื่อง เกี่ยวกับการ เลี้ยงดู เด็กที่ฟังพบจากวิทยุไปปฏิบัติ และการเคยนำ เรื่อง เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กที่ดูพบจากโทรทัศน์ ไปปฏิบัติ การเคยนำสาร เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กไปปฏิบัติจากการใช้สื่อเฉพาะกิจได้แก่ การ เคยนำเรื่อง เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กจากสิ่งพิมพ์ไปปฏิบัติและการเคยนำสาร เกี่ยวกับการ เลี้ยงดู เด็กไปปฏิบัติจากการใช้สื่อบุคคลได้แก่ การเคยนำ เรื่อง เกี่ยวกับการ เลี้ยงดูเด็กจากการพูดคุยกับ บุคคลที่เลือกไปปฏิบัติ